

nakov, na katere so postavili zvesti sobojevniki iz lesa priproste križe in jih okrasili z zelenim smrečjem. Minula je tudi sveta božična noč, katera nam znova objublja našo največjo željo; mir na zemlji ljudem, ki so dobre volje. Tako hiti in drvi kolo časa naprej in vodi tega življenja, onega smrti nasproti.

Zakaj je tako? Priti temu do dna, nam je zemljanom odrečeno. Pač lahko zapopademo zakon življenja, toda pretuhlati ne moremo njega prvotnosti. To je tajnost svetove vtvarjajoče in svetove vzdržajoče vsegomočnosti božje.

S Silvestrovim pokopljemo staro leto in stopimo čez prag novega leta. Kakor neizmerno velika ravan, na katero je padel bel sneg in v katerem še ne najde nobenega sleda, kakor list nepopisanega papirja, tako leži novo leto 1915 pred nami. Kaj bo zapisala vanj usoda v teh jako resnih dnevih, kaj ljudje? Zastor, ki tajinstveno zakriva novo leto, od kojega toliko pričakujemo in se moramo tudi bati in trepetati za marsikaj, še je le nekoliko odgrnjen. Dan za dnevom smemo zmiraj dalje prodirati, zmiraj naprej, — dokler tudi leto 1915 ne postane staro leto, v katerem ničesar več ne zahtevamo in se ničesar več ne nadevamo, ničesar več ne želimo, kakor le srečnega konca, ki bo prinesel z božjo pomočjo naši ljubi očetnjiavi zaželjeno zmago in trajen mir.

Mesec, zvest spremljevalec naše zemlje in splošna nočna svetiljka ljudij, je letni regent. Pod čudovito močjo njegove srebrne svetlobe bo se razodela skrivnost. Še divja grozna vojska. Pred sklepom leta 1914 glasi se v leto 1915 med gromom topov, prasketanjem pušk in žvenketom bridkih sabljic: Zdržite tudi še v naprej v vseh stiskah in nadlogah ter krvavem boju! To naj bo tudi naše geslo!

Kakor v letu 1914 stojimo tudi leta 1915 v znamenju meča — in plugal Vojak in kmet sta najvažnejši opori tekočega leta. Vojak, da brani in čuva nas in domovino; kmet pa, da obdeluje polje, oskrbuje živinico, da dobijo hrabri branitelji domače grude in ljudstvo sploh kruha in mesa za svoje preživetje. Tako pridemo pri našem razmotrivanju ob novem letu do točke, ki nam kaže veliko vrednost kmečkega stanu za državo in prebivalstvo. Kar smo tolikokrat povedali ustmeno in pismeno, in za katere resnične besede smo morali prestati toliko sovrašтва — še le vojska je takorekoč povedala vsakomur v obraz, kolike važnosti je kmečki stan; nadalje kako je bilo potrebno in bo zmiraj tudi ostalo potrebno, podpirati in povspesovati kmečki stan.

Velika naloga čaka kmečki stan v novem letu. Preskrbeti mora vsakdanjega kruha. V kolikor je bilo treba izvršiti v starem letu pripravave, izvedli so jih kmetovalci v kljub težkočam, katere so nastale vsled vojske podražene produkcije, nadalje v kljub pomanjkanju delavnih močij in vprežne živine.

Z velikim naporom so spravili kmetovalci leta 1914 letino, obdelali polje za ozimino in večinoma pripravili polja za pomladao setev. Mnogi so posejali več ozimine kakor v normalnih letih. Vlada se je potrudila, podpirati v vsakem oziru ta dela in iti kmetovalcem na roko. Izdala se je cela vrsta naredb, da se ne ohranijo samo dosedanje črede živine, ampak se celo še pomnožijo. Naši kmetovalci so se voljno uklonili vsem tem naredbam. Dolgo zimo uporabljajo sedaj kmetovalci, da pripravljajo travnik in polje — če jim dovoli le količjak vreme — za pomladansko setev. Večina kmetovalcev bo sejala tudi več jarega zrnja kakor v normalnih letih. Da izvedejo te svoje namere, potrebno je, da izvršijo pravočasno priprave. Treba bo si oskrbeti potrebna zrnja za setev in umetnih gnojil, skrbeti pa tudi za delavske moči in vprežno živino.

Ker doma ne bomo našli niti delavcev, niti

vozne živine brez posla — saj jih je pobrala vojna služba — mora se pravočasno skrbeti za to, da bodo kmetijstvu pri delu pomagale one delavske moči, ki so prišle kot ubežniki in vjeti vojaki v deželo. To je prav in popolnoma v redu! Ker jim je dajala po zimi dežela hrana, morajo sedaj tudi sopomagati, da se zopet nadomestijo in napolnijo izpraznjene kašče. Med ubežniki iz Galicije in Bukovine je na tisoče ljudij, ki razumejo kmečko delo; te bi toraj lahko uporabljali za kmečka dela. Ravnoisto velja glede vjetih ruskih vojakov. Ako bi te delavske moči primerno porazdelili, mogoče bi bilo, izvesti spomladi vsa poljska dela v vseh pokrajinah kronovine. Treba pa je že danes predpriprav. Varčevati je treba z zalogami piče, da si rešimo nekake rezerve za leto 1915, kajti ne vemo, kakega vremena še se bomo čakali. V živinoreji se naj stremi za čim največjo produkcijo. Vzrejati bomo morali tudi živinčeta, katera v vzrejnem oziru sicer prav malo obetajeta, toda kažejo naglo rast.

Premagati bo treba mnogo težkoč, da se doseže stavljeni cilj, izvedejo one naloge, kojih rešitev pričakuje od kmeta država in ljudstvo. S skupnim delom, pomočjo sosedov, vsled dobre volje bo se marsikaj olehčalo in moglo povspesovati.

Ker pozna potrebo, podpirala in pomagala bo nam brezdvomno v vsakem oziru naša vlada v teh težavnih časih.

Tako pa hočemo polni zaupanja v Boga iti pogumno in brez bojazni novemu letu nasproti s klicem:

Z Bogom za cesarja in domovino!
Generalni tajnik Juvan.

Novi šef deželne vlade v Bosni in Hercegovini.

Prinašamo sliko generalmajorja Štefana pl. Sarkotić, ki je bil pred kratkim imenovan za šefa deželne vlade v Bosni in Hercegovini.

General Sarkotić

Plem. Sarkotić bil je rojen leta 1858 v Sivacu na Hrvatskem in je bil preje povelnik 5. infanterijske brigade v Linzu. Smatra se ga splošno za izbornega vojaka in jako priljubljenega energičnega moža.

Kmetovalčeva opravila v mesecu januarju.

Na domu. Ko ni možno delati na prostem, omlati naj se razna, pod streho spravljena semena. Krompir naj se skrbno prebere. O toplih dneh naj se hlevi prezračujejo in poskrbi za to, da se ne bo živina napajala s premrzlo vodo. Preišče se kolje.

Na polju. O lepih dneh zvažaj hlevski gnoj na polje, kjer ga devaj v kupe. Popravi steze in kolovoze. Ko se zemlja odpusti in primerno osuši, proraavaj ledine in deteljišča, ki

odpravljajočim rastlinskim esenc-fluidom z. zn. „Elzafluid“ hitro zcpet normalno izgledanje, čistost in zdravje kože dosežemo. Tudi glavno kožo moramo z „Elzafluidom“ negovati, da pospešimo rast las in preprečimo kožne luskine. Istotako potrebno je za negovanje teinta zoper pege, mitesserje in mozole. Tudi pri bolečinah

jih nameravaš uprabit za pridelovanje drugih poljskih pridelkov.

V vinogradu. Če ni prehud mraz, rigolaj za nove nasade. Če je le mogoče vinograd pokolči, a močnejše kole, preden jih zabiješ, na ošpičenih koncih nekoliko osmudi, da ti dalj časa vztrajajo. Ako trt še nisi gnojil, pognoj, ako je le mogoče, vsaj sedaj.

V sadovnjaku. Sadno drevje pretrebi, kakor hitro več ne zmrzuje, pa tudi osnaži ga, to je ostrgaj z njega star lubad, mah in lišaje, ter razno goseničje zalego na en ali drugi način pokončaj. Pripravi kolce za nove nasade. Z nabiranjem cepičev lahko pričneš.

Na vrtu. Ako je nastopil hud mraz, zavaruj razno zelenjavo pred njim. Zimski regrat ali radič izkopavaj in pripravi za vlaganje v gnojne kupe, da se vbeli.

Na travnikih. Popravi in očisti jarke, poravnaj krtine in če se je travnik dovoljno osušil, pobranaj ga dobro. Če imaš dovolj gnojnice pri hiši, zvažaj jo na travnike.

V gozdu. Sekaj in spravljaj drva iz gozda na dom. Razžagaj in razcepi jih že sedaj, da se za poznejšo rabo do dobra presuše.

Skrb za varstvo rastlin v mesecu januarju.

Novo leto ne nastopa ravno z bogsigavedi kako ugodnimi obetanj, marveč nalaga nam novih skrbi za naš obstanek. Če se hočemo srečno izkoptati iz kritičnega položaja, v katerem se nahajamo, je treba, da poskrbi vsak poedin kmetovalec za to, da svoje polje začasa pravilno obdela. Neobhodno potrebno je, da prdelamo kolikor mogoče živeža zase, za svoje in druge sodržavljane. Da pa to dosežemo, ne zadošča samo to, da nje preorjemo, skrbno obsejemo id, marveč je treba, da marljivo zatiramo tudi množštevne škodljivce, kateri nam lahko že pred žetvijo uničijo vse, uničijo kruh, ki si ga moramo pridobivati v potu svojega obraza.

Dasiravno se nahajamo tako rekoč v osrčju zime, v onem letnem času, ko narava počiva, vkljub temu najde skriben poljedelec lahko dovolj posla na svojem polju, da si z njim prežene dolg čas in da pozabi nekoliko na žalostne čase. Na polju naj skrbno pregleduje svoje setve in nasade, in če zapazi, da so se naselili na njih kakšni škodljivci, naj prične takoj z zatiranjem istih, kajti s tem si prihrani mnogo dela, ki bi mu ga lahko prizadajalo pokončevanje škodljivcev, zapričeto šele v bodoči spomladi.

Kdor se še ni polotil zimskega zatiranja raznih škodljivcev, poseže naj čimprej po vseh onih sredstvih, ki smo jih priporočali uporabiti svoječasno za zatiranje.

Osnaži in pretrebi naj drevesne krone, ostrga z debel star lubad in razno drugo nesnago, zavaruje naj drevje pred zajci, kunci, poljskimi mišimi itd., zavaruje pa naj tudi pred zimnimi posledicami mraza. Ostrgana, starega lubada, mahu in lišajev oproščena debela, naj namaže o suhem vremenu z apnenim beležem.

Zasleduje naj se zalego gobavca (Liparis dispar) in prstenčarja (Bombix neustria), ter jo pokončaj, bodisi s tem, da se jo pobere in seže ali pa da se jo oblije s petrolejem. Zasleduje naj se tudi zalego raznih drugih sadnih škodljivcev, osobito pa naj se potrebi z drevoja goseničje zapredke in jih seže.

Preišče naj se lepivne pasove in če se je lepivo s prahom ali razno drugo nesnago ali celo pedičevimi metuljčki razmazalo, naj se jih ostrga in eventualno z lepivom znova namaže. Čestokrat se oplode samice zimskega pedica že na debelu, pod nastavljenim lepivnim oročjem in odložijo tam svoja jajčeca, zato naj se natančno pregleda in če se jo zapazi, naj se jajčeca zmasti s prsti.

Krog jablanovih in huškovich debel naj se privežejo iz nabrenkanega papirja napravljeni prstani (mrčesolovni pasi) ali pa iz slame napravljeni pasi (kakaršni se uporabljajo za povezovanje žita v snope), kajti v nje se radi poskrivajo hrošči, ki kvarijo cvetje tega drevja, t. j. cvetoderi in kateri pričenjajo lezti iz zimskih skrivališč že proti koncu januarja meseca. Te pase je treba večkrat preiskati, in če se zapazi, da so v njih skriti cvetoderovi hrošči, odvezati in opariti jih, ter privezati znova na debela.

Da se zatre krvavo ušico, katera se je žalbog že prebudo razširila po naših krajih, naj se poškopri napadeno sadno drevje z 10—15 odstotno dendrinovo raztopino ali pa z emulzijo, napravljeno iz petroleja in mila. Štirinajst dni po pivem škropljenju, naj se poškopri drevje znova z eno ali drugo tu navedenih raztopin.

Ako vreme dopušča, naj se star lubad s trt ostrgava, kajti pod njim je čestokrat skrita zalega grozd-

Obrambeno sredstvo

zoper marsikatero bolezen in težavo je človeška koža, pa le tedaj, ako je zdrava, ako so njene luknjice odprte in ako ni dihanje skozi kožo ovirano. Zato naj pri potesju, izpuhkih, vnetju kože, vnetju s Fellerjevimi čiščočim, srbenju in pot

vseh vrst je obriranje z bolečine odpravljajočim „Elzafluidom“ pravi blagor. 12 odklenik tega mnogokrat rabljenega domačega sredstva pošlje franko za 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsaplazt št. 241 (Hrvatsko)

prose — — —

nega molja. V tovrsto naj se rabi jeklena ščet ali pa verižaste kovinske rokavice. Ostrgana lubad naj se skrbno pobere in na mesu sežge.

Zatira naj se poljske miši, za kar je sedaj, ker na polju ne dobe živeža, najugodnejši čas. Nastavlja naj se jim umetno krmo, obstoječo iz turšične moke, kateri se je pričealo 1% fosforatega cinka.

Najboljše sredstvo za to, da se pokonča razne škodljivce po žitnih shrabah, kakor u. pr. črnega rilčkarja, žitnega molja, graharja itd., je ogljenčev žveplec. Za vsak kubični meter prostora je treba odtehati po 50–10 g te tekočine, zlit jo v steklenico s širokim grlom in začepiti grlo na to s kakšno platneno cunjjo ali pa s predivom. Te steklenice naj se potem zakopa v žito. Ker se ogljenčev žveplec takoj vžge, kakor hitro pride z ognjem ali celo samo s tlakom predmetov v dotiko, zato je treba pri tem opravilu velike pozornosti!

Prebrva naj se krcmpir, čebulo, korenike i. d. e. spravljeno za seme, pogostoma in skrbno loči gnilo in plesnivo od zdravega.

Gospodarske.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdice so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 16. januarja v Brežicah (svinjski sejem).

Dne 18. januarja v Kapelah** okr. Brežice; v Tilmitschu**, okr. Lipnica; v Petrovčah**, okr. Celje.

Dne 19. januarja v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Radgoni*; v Gradcu (sejem z uporabo živino); v Ptujju (sejem s konji, zrebetom in govedom).

Dne 20. januarja pri Sv. Lenartu v Slov. gor**; v Birkfeldu; pri Sv. Rupertu**, okr. Weiz; v Schwanbergu**, okr. Deutschlandsberg; v Saatzkogelnu, okr. Feldbach; v Blaindorfu, okr. Hartberg; pri St. Jakobu im Walde, okr. Vorau; v Obdachu**, v Ernovžu**, v Kallwangu, okr. Mautern; v Gschnaidtu, okr. Graška Okolica; v Klein-Södingu, okr. Voitsberg; v Teufenbachu**, okr. Neumarkt; v Ptujju (svinjski sejem).

Dne 21. januarja na Teharjih**, okr. Celje; na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem s klanjo živino).

Pomen kostne moke in lesnega pepela za krmiljenje prešičev. V Ameriki so se prepričali s pokusi, da vpliva krmjenje prešičev s turščo neugodno na razvoj kosti in da dobe lahko po nji kostelomnico ali zmekčanje kosti. Da se to prepreči, so priredili na nekem poskuševališču primerjalne pokuse s pokladanjem turšice ter z istočasnim pokladanjem kostne moke in lesnega pepela.

S tem se je dogpalo, da je bilo treba dati prešičem, katerim se je pokladala vsak dan mala množina kostne moke in lesnega pepela, 28 odstotkov turšice manj, da se je priredilo na živi teži 100 kg. Razun tega so bile kosti tako krmljenih prešičev krepko razvite in so sebovale 50 odstotkov več rudninske snovi nego one s samo turščo krmljenih.

Kako velik ima biti gnojnik? Velikost gnojnika zavisi od števila glav živine, od množine krme in nastuja, ki se ju uporabi za živino in konečno od tega, koliko časa prebiva živina v hlevu, kako na visoko mislimo gnoj nakopičiti in kolikokrat v letu odvažati. Velika živina da povprečno 37 kg svežega gnoja. Če se zvaža ta gnoj skozi 100 dni na gnojnik, se nabere toraj vsega skupaj 37 kvintalov. Vsakih 7½ kvintalov gnoja pa zavzema prostornino 1 kub-metra, zato bo potreba, ako se nakopiči ta gnoj na gnojniku 1 m 20 cm na debelem, pustiti za gnoj vsake odrasle živine na gnojniku 4 m³ prostora.

Črnilo za konjsko opravo. Lepo je videti, če je konjska oprava vedno sušna, kar se pa doseže edino le s tem, da se jo od časa do časa znova namaže s kakim takim črnilom, ki ji podeli ne le lepšo zunanjost, marveč jo napravi obenem tudi bolj vztrajno. Takšno črnilo dobiš, ako deniš v kakšno posodo 600 gramov loja in 600 gramov čebelnega voska ter oboje skupaj raztopiš nad žajvico. Ko se je raztopilo, zmešaj 150 gr finih sij in 50 gr indiga, (ki ga dobiš v dročeriji), in prilij nekajliko kapej člja. Vse to dobro zmesi in podrobi ter vrzi v raztopljeno zmes loja in voska. Polagoma dodaj vsemu skupaj se 600 gramov navadnega mila ki si ga z nožem s kosa mila ostrgal in vse skupaj dobro premešaj in črnilo je gotovo.

Razno.

„Štajerčevi kmetski koledar“ letos ni izšel, kakor smo to že v eni zadnjih številka naznanili. Vzrok so vojni dogodki. Mnogo naših odjemalcev in prijateljev je moralo cesarsko suktnjo obleči in od družin ne moremo zahte-

vati, da bi za čitivo denarje izdajale. Gotovo pa bodemo ta koledar, ki se je v par letih našemu ljudstvu tako priljubil, v prihodnjem letu zopet izdajali. Cenjeni prijatelji naj imajo torej z ozirom na vojne razmere za letos potrpljenje.

Uprava „Štajerca“

Za šalo. Malo smeha ne škoduje v teh resnih časih. Neki rezervist pisal je svoji ljubici sledeče ganljivo „nemško“ pismo, ki ga dobesedno objavljamo: „Majn lipster Reza! Ik geben dir Hand mit Gerc iber goh perke fajte velt geben dir pekont das ih bin ject of Terjeste paj di Drite jegerpataljon. Soldat šver zajn tajfel havtman tajfel selciren esszela komis prot ligen af di harte prične menaš paj der tog ajmol. In Terjeste zajn fil punce Krajneriš aber ih nur tik lipen majn lipster Reza bis ih zajn gesterbt. Majn antares mus so zajn gešrajpst. An Geren Geren N. N. baj di 3. jagerpataljon Kastel San Žuste Terjeste Glistenland.“

Junaško smrt za cesarja in domovino so storili: Enoletni prostovoljec v 4. deželno-bramboren infanterijskem regimentu gosp. Tomaž M o s c h i t z, učitelj v Borovljah na Koroškem. Hrabri pokojnik je sin g. nadučitelja v Arnoldsteinu na Koroškem. — Na severnem bojišču padel je g. rezervni lajtnant Ludwig R o s e n b e r g e r iz Radinskih Toplic. — Stavec Konrad Hinteregger, sin občinskega sluga v Beljaku, padel je na severnem bojišču junaške smrti.

Mati . . . Že dva tedna ni šla na ulico. Plete od rana do večera in čaka na pismo. Enkrat na dan gotovo kdo zavzoni, toda od sinov ne prinese nič. Že dolgo dni ni prišlo nobeno pismo, nobena dopisnica. Ne od Franca, ne od Ivana. Mati pa je dan na dan bolehnjša, dan na dan slabjša. Zakaj sina vendar ne pišeta? Saj jima je nedavno poslala vse mogoče stvari. Toplo perilo, cigare, sladke prigrizke. Hčerka Hilda je vsako pošiljatec osebno nesla na pošto. Hišnik se ima dobro. Celi dan drži cigaro med zobmi; boljših še ni kadil nikoli. Nekako ponosno posedava zvečer med „kolegi“ v bližnji gostilni ter razpravlja o vojni in miru. Od kod te dobre cigare? Gospodična Hilda, to se pravi gospodična Gubenhofova mu jih je dala. Njena gospa mama jih kupnje za svoja sina — vojaka. Toda ta dva jih ne potrebnjeta več. Pred 14 dnevi je prišlo poročilo, da sta padla. Bog pomagaj, gospodična Hilda matere še ni obvestila. Gospa je bolana na srcu in odkar je izbruhnila vojna, je itak že z eno nogo skoro v grobu. Ne more se ji povedati, da sta gospoda Franc in Ivan že mrtva. Oba. Eden za drugim, tekot enega samega tedna. Veste gospa bi te vesti ne prenesla, ne preživela. Ej, težki časi, vsi smo siromaki . . . Toda gospodična Hilda bo vendar le morala nekega dne reči: Mamica ne pleti več teh toplih nogavic! — Mati pa bo previdno položila svojo roko na bolano srce in bo tiho vprašala: „Zakaj pa ne Hilda?“ — „Moj Bog, zato. Zato — zato, ker jih ne potrebnjeta več.“ — „Zakaj misliš? Kaj ko bi vsakemu napletla še par podkolenk? Pa da fanta nič ne pišeta! Saj sve jima v zadnjem času toliko dobrih stvari poslali! Menda si vendar vse pravilno nastaviš? — „Mama naslove sem napisala pravilno. Toda — zavojev nisem dala na pošto. Cigare sem darovala hišniku, druge stvari pa je vzel „Rdeči križ“. Mati vstane, dvigne roke ter si jih pritisne na ušesa. Noče slišati, noče razumeti to strašno stvar, ki zveni iz hčerkinih besed. Toda gospodična Hilda jo objame, v neizrečenem bolu ji drbti glas in milo jo poprosi: „Ne obupaj, draga moja mamica. Saj sta umrla lepe smrti. Bodi silna, glej imaš še mene, ne zapusti me, svoje jedinke.“ Toda mati se vleže na postelj, molči, tišči roke na ušesa — in ne vstane več.

Sin sovražnika. Neki nemški vojaški zdravnik pripoveduje: Bilo je v neki francoski vasi na pobočju Vogezov. Moja naloga je bila urediti obvezovališča za artilerijo. Okoli vasi so stale naše baterije in stale v dolino na sovražne postojanke. Nad strehami so grmeli naši topovi z zamolklim pokom, a čez strašna slemena so frčale sovražne granate ter padale nekako počasi kakor bi v zadnjem trenutku iskale cilja in so potem eksplodirale z močnim pokom. Ob 9. uri dopoldne sem bil poklican k neki mladi ženi,

ki je pričakovala poroda. Hišica je stala zunaj ob cesti, čisto blizu baterij, ki so streljale in ki je obstreljeval sovražnik. Okna so šklepetala in siromašno posodje na polici je rožljalo, hišica se je tresla v vseh svojih delih. S stokanjem žene se je mešal neprestani žvižg krogel. Porod se je končal srečno ob grmenju topov. Okopal sem otroka in ga povil. Okoli mene so stale razredčene ženske in nova stara mati je jokala od veselja. Na postelji je ležala v prvi materinski sreči mlada žena. Tedaj je počilo tako močno, kakor da se hoče vsa hišica razleteti na kose. Ženske so se prestrašene stisnile po kotih. O-kenski okvir se je razpočil, stene so se tresle in pohištvo se je z ropotom premaknilo. Zunaj po cesti navzgor sem videl, kako se ruši zid in se dviga oblak gostega prahu. Skozi razbita okna je puhnil silen veter. Držal sem otroka v rokah, da bi ga obvaroval prahu in gledal sem v dolino, kjer so na drugem koncu stali naši sovražniki. Tedaj smo začuli nov strel v dolini. V 30 sekundah bo granata tu. Kaj bo takrat njen cilj in njena žrtev? Da bi prekinil mučno tišino, sem vprašal: A kje je oče? — Vojak je. — Pri katerem polku? — Pri artileriji. — Pa kje je sedaj? — Starka je pokazala z roko v dolino: Tam doli! — Obrnil se je in tesneje pritisnil otročica k sebi.

Dobro skriti špijoni. „Az Est“ javlja iz Konstantinopla: Turške oblasti so vedno znova doguale, da se nahajajo v Konstantinopelu številni ruski špijoni, ki poročajo o vsakem važnem dogodku in sicer brezličnim potom. Oblasti so izvedle mnogo preiskav in zaeleg res celo vrsto Marconijevih aparatov. Toda navzlic vsej priljivosti se je pokazalo, da posluje nekeje vendar še eden Marconijev aparat, katerega policija ni mogla izslediti. Končno je prišla tajnost po naključju na dan. Aparat špijonov se je nahajal na sami jahti bivšega egipčanskega kedive torej ravno tam, kjer si ga je bilo najmanj predstavljati. Pokazalo se je, da sta služila na jahti angleški kapitan in mašinist, ki sta bila ruska vohuna. Zadelo ju je seveda zaslužena kazen.

Prebavno motenje pri dojenčih, griža, driska, črevesni katarji itd. so vedno posledice nepravilne hrane in so napravile že mnogim starišem skrbi in celo žalost. Ako hočete ohraniti svoje dete in jo videti ob okusni, lahko prebavni hrani resnično vspevati, potem dajajte nežnemu ljubljencu Nestlejevo moko za otroke. Poskušnje popolnoma zastoj pri: Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstrasse 2 S.

V srkskem vjetništvu v Nišu se nahaja naš pomožni delavec Blankejevo tiskarne Jožef Pavko. Na g. tiskarskega strojnika M. Orniga pisal je sledečo karto: „Ljubi Ornig in tudi gospa! Jaz vas prav lepo pozdravim in se vam lepo zahvalim za Vaše pismo. Vam bi že bil rad odpisal, pa ni bilo mogoče, ker ni šla nobena pošta za nas. Pišem vam, da smo bili 5. decembra vjeti od Srbov; bilo nas je več stotin — — — — — Bili smo noč in dan v ognju. Po dnevu smo streljali in ponoči marširali ter šance kopali. — — — — — Padlo je veliko naših; 4. tal pride nazaj. Ljubi Ornig, pozdravite vse! — Jožef Pavko, vojni vjetnik v Nišu.“

„Agro-Merkur.“ Iz Ljubljane se poroča: Od deželne sodnije v Ljubljani dne 4. aprila lanskega leta zaradi kride vsak na 4 mesece obsojeni člani predstojništva v konkurz preše zadruge „Agro-Merkur“, in sicer: bivši prezident kranjske trgovske zbornice Lenarčič, advokatski kandidat dr. Žerjav in direktor zadruge Rozman vložili so proti obsodbi ničnostno pritožbo. Najvišje kasacijsko sodišče pa je zdaj to obsodbo zavrnilo.

Novo maksimalne cene žita na Ogrskem. Ogrska vlada je izštedirala maksimalni tarif za cene na žito. Posebno važne za avstrijske dežele so cene, določene za glavni ogrski žitni trg Budimpešto. Tam določa maksimalni tarif za pšenico 41 K, za rž 32 70 K, za koruzo 22 K. — Ker znaša maksimalna cena za pšenico na Dunaju 40:50 K, toraj za 50 vinarjev manj kakor v Budimpešti, je seveda veak import ogrskega žita v avstrijske dežele toliko kakor izključen. Na dunajskem žitnem trgu že več dni sploh ni dobiti pšenice in mnogi avstrijski mlinci bodo morali ustaviti obrat, ker nimajo ničesar mleti. Danajsko časopisje povdarja, da je na-